

Rentador de ca l'Esteve

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal. Barri de Junyent (Palou).
Emplaçament
Alçada: Des del nucli de Palou seguir el camí Ral, uns 700 m en direcció sud.
111

Coordenades:

Latitud: 41.5808
Longitud: 2.27912
UTM Est (X): 439908
UTM Nord (Y): 4603486

Classificació

Número de fitxa 08096 - 464
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Recentment restaurat.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 001534600DG30D0000PH
Fitxes associades:

[Mina de can Giró](#)
[Palou](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 19/03/2024 - 10:21

Descripció

Petit rentador o safareig de la mina de can Giró que es troba situat davant l'entrada a la casa de ca l'Esteve, al barri de Junyent. Es nodreix amb aigua de la mina de can Giró, que discorre al descobert des del barri de can Giró. A l'alçada de can Batzacs, quan la mina es troba amb el camí Ral, es divideix en dos ramals. Un continua en direcció est cap a la carretera del Masnou. L'altre va en direcció sud, pel costat del camí Ral, fins a Junyent. Allà encara omple dues basses i l'aigua serveix per a un altre rentador que està situat davant de la masia de Junyent.

El rentador de ca l'Esteve és de dimensions més reduïdes. Com en els altres rentadors comunitaris de Palou, es tracta d'una estructura molt simple. Consisteix en la superfície inclinada del rentador pròpiament dit, feta de rajoles, situada en una de les vores de la mina i que feia servir l'aigua corrent d'aquesta. Per la part exterior el muret que sustenta el rentador ha estat arrebossat. Al seu costat baixa una escala que permetia a les dones accedir al rentador. Actualment el nivell del sòl és més alt, i el safareig ha quedat enclotat.

El propietari de ca l'Esteve ha restaurat el rentador i ha construït un mur de totxo que el protegeix exteriorment.

Observacions:

Informació facilitada per Miquel Altimires.

Història

En època alt medieval, al segle X, ja hi ha referències que indiquen que Palou comptava amb un sistema d'irrigació que permetia l'existència d'horts, canyars i terres dedicades al conreu de cànem (que s'utilitzava per fer cordes per a vaixells) i de lli. Aquests conreus es trobaven molt estesos a tot el Vallès. El sistema de mines i recs a la plana agrícola de Palou, que es nodria de diferents punts amb surgències naturals d'aigua, es trobava molt estès al segle XIX i al llarg del XX. Tanmateix, és difícil de precisar la cronologia de cadascun dels molts recs que hi havia, els quals a partir de la segona meitat del segle XX han anat quedant en desús i alguns s'han perdut.

Les mines proporcionaven aigua per al rec d'una gran extensió d'horta, que ocupava la plana agrícola de Palou. Existien unes normes per a la comunitat de regants, i cada pagès tenia un horari de rec estipulat, que anava en funció de la superfície a regar. L'aigua de les mines també es va aprofitar per instal·lar-hi diversos rentadors o safarejos. N'hi havia a molts dels barris de Palou, i s'utilitzaven de manera comunitària.

Fins a la dècada de 1970 alguns d'aquests rentadors encara es feien servir.

